

Tihomir Lončar

22. listopada - 21. studenog 2009.

22. listopada - 21. studenog 2009.

[illegible]

Lončarevi krajolici

Milan Bešlić

I u ovom novom ciklusu slika Tihomir Lončar problematizira krajolik kao svoju, očito je, neiscrpnu temu. A dobro je znano da taj snažni poticaj što ga nalazi u krajoliku nije primijećen tek sada u ovoj seriji slika jer on se, naime, već nazirao i u najranijim djelima, dakle, u razdoblju slikareva formiranja, pa stoga njegove mijene i pratimo kroz vrijeme u dinamičnom stvaralačkom kontinuitetu. Podsjetimo da je i onda, prije više od dva desetljeća kada i počinje otkrivati krajolik kao prostor beskrajnih - ne samo! - likovnih vrijednosti, kao i sada, u radovima datiranim u ovoj godini, riječ o autoru koji s jednakim zanosom produbljuje svoje duhovne spoznaje.

Međutim, to stalno pomicanje motrišta i mijenja slikarevu interpretaciju krajolika uvijek drugačijim likovnim konotacijama propitujući krajolik i kao metafizički prostor. U iščitavanju njegovih preobrazbi kroz cikluse razvidna je ta autorova dosljednost koja i determinira provođenje likovnog koncepta kao kontinuirani stvaralački proces.

„Slikarska forma mog krajolika“ kako to precizira autor u razgovoru s Brankom Hlevnjak, „razvijala se i mijenjala od stilizirane realnosti do gotovo apstraktne forme. Rano razdoblje obilježeno je traženjem izraza i forme te tonskim načinom, dok je ulazak boje rastočio formu i prijašnju realnost učinio gotovo apstraktnom.“

Upravo smo ovim slikarevim riječima još izravnije podvukli onu crtu koja pokazuje razvojni put Lončarevog stvaralaštva, njegovog, rekli bismo, „ulančavanja“ kroz faze, a te je prvotne impulse počeo dekodirati još u svojem djetinjstvu kao prostore jedinstvene vizualne senzacije čija se magična privlačnost s godinama udaljavala od prvotnih poticaja ipak nije izgubila, a nije ni smanjila intenzitet emaniranja u djelu. Naprotiv, proporcionalno s prolazenjem vremena, rečeno jezikom paradoksa, udaljavajući se približavala, odnosno, dalje je postajalo bliže vizualizirajući sjećanje kao likovnu činjenicu djela, te nadalje, i zato što je otvarao prostore krajolika vlastitom doživljaju i intelektualnom sazrijevanju.

Također, te su slikareve preobrazbe bile evidentne i po tome što su, mijenjajući topološke značajke krajolika, primjerice, mediteransko ozračje potisnulo je raslinje i melankoliju sjevera, a i vrijeme je prekrilo tragove djetinjstva, pa se shodno tome i tonska skala mijenjala i reducirala pred sve snažnijim prodorima boje, pred kolorističkim jakim akcentima, svjetlosnim proplamsajima i slobodnijim potezima kista stvarajući drugačije prostore i, dakako, nove likovne vrijednosti.

Akceptirajući, također, i činjenicu da su te promjene (morfološke, stilske i dr...) „pisane“ drugačijim rukopisom prepoznatljivih autorskih vrijednosti, i da su upravo one „proizvodile“ stalne mijene inaugurirajući prostor krajolika u paradigmatu svojega slikarstva.

Tu je činjenicu naglasio i Nikola Albaneže u vrlo iscrpnoj studiji o Lončarevom slikarstvu kontekstuirajući ga upravo kroz tu razvojnu liniju konstatacijom da „...interpretacija djela redoslijedom koji relativizira godinu nastanka stvara zanimljive cjeline koje su znak kontinuiteta na raznim razinama logičnog niza razvoja kome ni u jednom trenutku ne nedostaje svježine.“

A upravo ova serija novih slika potvrđuje da Lončaru zaista „ne nedostaje svježine“ jer njegova interpretacija na temu krajolika pokazuje, i dosljednost u realizaciji svojega koncepta, i inventivnost u nijansiranim opservacijama kojima produbljuje svoj izraz.

Naime, sada je njegov postupak znatno radikalniji, redukcija narativnog učestaliya, potezi slobodniji, a snažnim gestualnim zamaskama ekspresivniji, dok „unosom“ geometrijskih elemenata učvršćuje strukturu prostora simboličkim konotacijama i ludičkim invencijama obogaćujući ciklus novim vrijednostima.

Stoga smo u sintagmi „Lončarevi krajolici“ nastojali sažeti promjene koje slikar ovom serijom inaugurira stvorivši djelo s tek asocijativnom poveznicom na predložak. Odnosno, krajolik kao svoju veliku temu slikar rastvara u metafizički prostor višeslojnih konotacija, a gubeći njegove prepoznatljive obrise dobio je na većoj likovnoj uvjerljivosti.

Jutarnje sunce, 2009.
ulje / platno,
110 x 140 cm

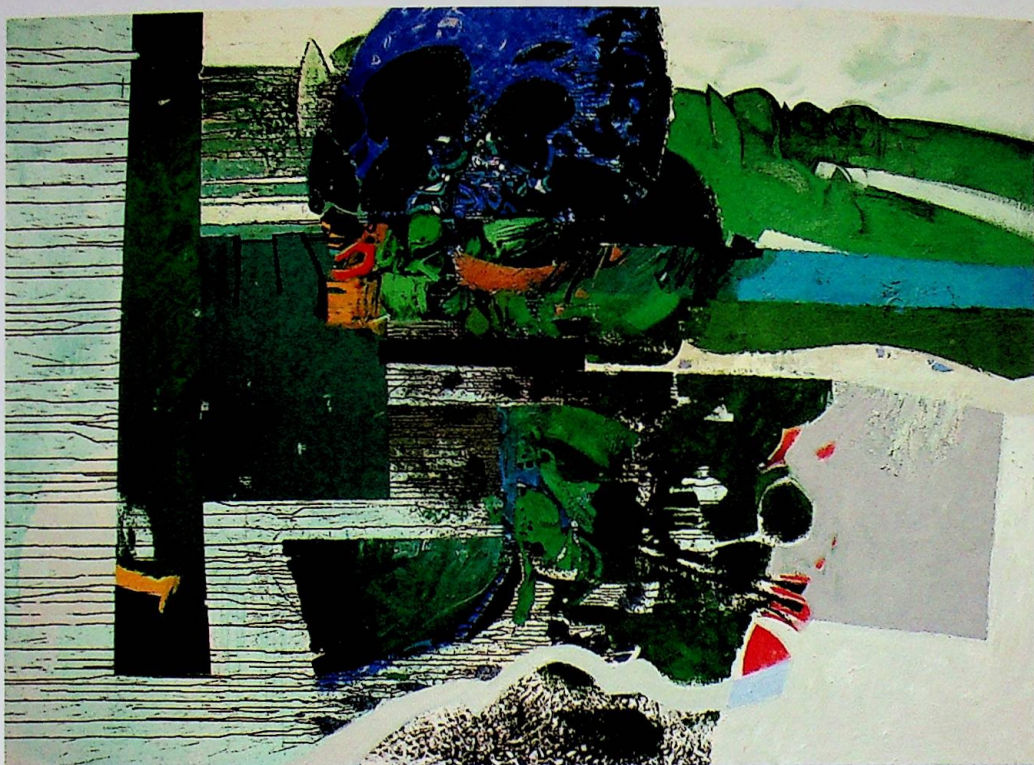
3

Dan i noć, 2009.
ulje / platno,
110 x 140 cm

Plavi vrt, 2009.
ulje / platno,
90 x 120 cm

Proljeće u vrtu, 2009.
ulje / platno,
200 x 275 cm

6

Ljetno sunce, 2009.
ulje / platno,
100 x 150 cm

Tihomir Lončar rođen je 1953. godine u Vinagori u Hrvatskom zagorju. Od 1964. godine živi u Zagrebu, gdje je 1974. godine završio Školu primijenjene umjetnosti - slikarski odjel, a 1980. godine i Akademiju likovnih umjetnosti, u klasi prof. Vasilija Jordana. Samostalno izlaže od 1985., a skupno od 1981. godine. U Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu samostalno je izlagao 1993., a u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 1999. godine. Objavljene su tri monografije: *Tihomir Lončar* autora Stanka Špoljarića (Kon-tura, Zagreb, 1995.), *Lončar. Slikarstvo-slikarstva*, autora Vlade Bužančića (biblioteka Contra, 2000.) te Tihomir Lončar autora Nikole Albanežea (Kon-tura, Zagreb, 2007.). Sa Sibilom Petlevski i Tonkom Maroevićem 2002. godine objavljuje bibliofilsku knjigu *Libitina* u izdanju biblioteke Canvas. Tijekom godina intenzivnog slikarskog rada objavio je nekoliko grafičkih mapa i sudjelovao na mnogobrojnim skupnim izlozbama u zemlji i svijetu. Jedan je od osnivača Grupe Contra.

Samostalne izložbe

- 1985.
Zagreb, Galerija Buljat
- 1986.
Zagreb, Galerija Buljat
- 1987.
Zagreb, Galerija TD
- 1989.
Zagreb, Knjižara Naprijed
Zagreb, Galerija Mosa Pijade
- 1993.
Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt
- 1994.
Zagreb, Galerija Idealni grad
Križevci, Galerija Ars
- 1995.
Velika Gorica, Galerija Kordić
- 1996.
Karlovac, Galerija Karas
Samobor, Gradski Muzej
Novalja, Galerija Era - Kunkera
- 1997.
Zagreb, Galerija Studio D
Kaštel Novi, Galerija Studin, Galerija Brešan
Vrgorac, Općinski dom, Galerija Brešan
- 1998.
Dubrovnik, Galerija Marin Držić
- 1999.
Zagreb, Umjetnički paviljon

7

2000.
Nin, Galerija Višeslav
Split, Galerija Kula
Osijek, Galerija Vernissage

2001.
Zagreb, Galerija Grubić
Karlovac, Galerija Zorin dom
Zagreb, Galerija Dubrava
Berlin, Galerija Springer

2002.
Koprivnica, Izložbeni salon Podravke
Varaždin, Galerija Dora Art
Osijek, Galerija Vernissage
Mostar, Galerija Aluminij
Dakovo, Muzej Dakovštine

2003.
Šibenik, Galerija Krševan
Celje, Dom za zdravstveno varstvo
Split, Galerija Kula

2004.
Kaštel Lukšić, Muzej grada Kaštela,
Dvorac Vitturi
Krapina, POU, Galerija grada Krapine
Zagreb, Predvorje Velike dvorane KD V.
Lisinski

2005.
Maribor, Galerija Sveučilišne knjižnice
Dubrovnik, Dubrovačka kuća
Zaprešić, Galerija Razvid
Zagreb, Galerija Kratis

2006.
Zabok, Galerijski prostor Elektre

2007.
Zagreb, Galerija V. Filakovac
Split, Kulturna ustanova Galerija Kula -
Palaca Milezzi

2008.
Novalja, Galerija Era-Kunkera

Djela u institucijama i javnim prostorima

- MODERNA GALERIJA, Zagreb
- GALERIJA SUVREMENE UMJETNOSTI, Rijeka
- GALERIJA SUVREMENE UMJETNOSTI, Split
- MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT, Zagreb
- MUZEJ GRADA VUKOVARA, Vukovar
- MUZEJ GRADA KRAPINE, Krapina
- GALERIJA SPRINGER, Berlin
- CRKVA SV. ANTUNA PADOVANSKOG, Zagreb / vitraji i slike/
- CRKVA SV. JAKOVA, Opatija / vitraji/
- OPĆA BOLNICA SV. DUH, Bolnička kapela, Zagreb / slike u staklu/
- ŽUPNA CRKVA SLAKOVCI, Slakovci / vitraji/
- HRVATSKO VOJNO UČILIŠTE PETAR ZRINSKI, Vojna kapela sv. Mihovila, Zagreb / slike u staklu/

Popis izloženih djela

1. CRVENO STABLO, 2009.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
2. JESEN U VRTU, 2009.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
3. JUTARNJE SUNCE, 2009.,
ulje / platno, 110 x 140 cm
4. LJETNO SUNCE, 2009.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
5. NOĆ I DAN, 2009.,
ulje / platno, 110 x 140 cm
6. OSUNČANI VRT, 2009.,
ulje / platno, 100 x 120 cm
7. PLAVI VRT, 2009.,
ulje / platno, 90 x 120 cm
8. PLAVO JUTRO, 2009.,
ulje / platno, 70 x 100 cm
9. PLAVO POPODNE, 2008.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
10. POSLIJE KIŠE, 2009.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
11. SNJEŽNO JUTRO, 2009.,
ulje / platno, 90 x 120 cm
12. PROLJEĆE U VRTU, 2009.,
ulje / platno, 200 x 275 cm
13. ŽUTO JUTRO, 2009.,
ulje / platno, 190 x 300 cm
14. CRNO STABLO, 2008.,
ulje / platno, 100 x 150 cm
15. CRVENA KUĆA, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm
16. HLADNO JUTRO, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm
17. SIVI DAN, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm
18. SJENA NA PUTU, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm
19. SIVO JUTRO, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm
20. SUNČANI DAN, 2009.,
ulje / panel, 35 x 50 cm

Galerija Forum, Zagreb, Teslina 16, tel. 01 48 10 710

Izdavač / Publisher: **Kulturno informativni centar, Zagreb, Preradovićeve 5, tel. 01 48 10 714, e-mail: kic@kic.hr, www.kic.hr**, Za izdavača
/ For the Publisher: **Goran Pavletić**, Urednik kataloga / Editor: **Milan Bešlić**, Savjet galerije / Gallery Council: **Stanko Jančić, Igor Zidić, Milan Bešlić, Ante Kuduz, Eugen Kokot, Andrej Smrekar, Dominique Narran**, Likovni postav izložbe / Exhibition set-up: **Milan Bešlić**, Tehnički
postav / Technical set-up: **Josip Jurendić**, Fotografija / Photography: **Nikola Šiško**, Oblikovanje / Layout: **ArtDizajn, Zagreb**, Lektor / Proof-reader:
Helena Antić, Tisak / Printed by: **Šolta, Zagreb**, Naklada / Print run: 150, Zagreb, listopad 2009. Izložba je ostvarena sredstvima Gradskog ureda
za obrazovanje, kulturu i sport Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske